

Wandeltip Waterloopbos – 5 km

Het Waterloopbos

In 1942 viel de Noordoostpolder droog. Twee jaar later begon men met de aanleg van het Voorsterbos, zo genoemd naar De Voorst, de keileembult die zich even ten zuiden van Vollenhove bevindt. Het bos ligt recht tegenover deze hoogte aan de overkant van het Vollenhovekanaal. Van 1952 tot 1996 was een deel van het Voorsterbos in gebruik als Waterloopkundig Laboratorium. Dit bosgedeelte werd daarom het Waterloopbos genoemd. In dit openluchtlaboratorium werden allerlei waterbouwkundige werken op schaal nagebouwd en getest op houdbaarheid. Zo zijn er de Deltawerken en de havens van Lagos, Rotterdam, Beiroet, IJmuiden en Vlissingen berekend en ontworpen. Later maakten computerberekeningen het gebruik van echte schaalmodellen overbodig. De schaalmodellen raakten in de loop der jaren in verval en werden door planten overgroeid. De natuur kreeg vrij spel.

In 2002 werd het Waterloopbos gekocht door Natuurmonumenten en sindsdien wordt het beheerd als natuurgebied en zijn er goed begaanbare paden aangelegd, o.a. een betonnen rolstoelpad van 2,5 km. Het bos heeft een geheel eigen, bijzondere sfeer. De in verval geraakte en overgroeide proefopstellingen hebben het geheimzinnige karakter van kasteelruïnes. Daarbij komt dat zich overal in het bos waterlopen bevinden met helder stromend water. Voor de proefopstellingen was destijds stromend water nodig. Dat werd verkregen door water in te laten vanuit het Vollenhovekanaal. De polderbodem van het Waterloopbos bevindt zich vijf meter lager dan het water in het kanaal. Door een slim kanalenstelsel kon het stromende water de proefopstellingen bereiken en werd uiteindelijk geloosd in de veel lager gelegen Zwolsse Vaart. Dit stromende water geeft het bos nog altijd een bijzonder karakter. Bovendien is het aantrekkelijk voor allerlei dieren, zoals grote gele kwikstaart en ijsvogel, weidebeekjuffer, beekrombout en vele andere libellen. Door de combinatie van grondsoort en een grote verscheidenheid aan boomsoorten is het bos rijk aan bijzondere paddenstoelen. In het voorjaar is het bos vol vogelgezang, in de zomer is het een libellenparadijs en in de herfst kom je ogen tekort vanwege alle paddenstoelen.

Herstelwerkzaamheden

Aangezien veel proefopstellingen en stuwen in verval geraakt zijn is Natuurmonumenten gestart met herstelwerkzaamheden. Hiervan kun je misschien enige hinder ondervinden bij het lopen van de route. Omdat telkens slechts een enkel onderdeel onder handen wordt genomen, is de overlast telkens beperkt tot een klein gebied en zal de hinder dus beperkt blijven tot een klein deel van de route.

Startpunt:

Het Waterloopbos ligt in de Noordoostpolder dichtbij Vollenhove. Je komt er als volgt: Neem vanuit Steenwijk de N333 naar Blokzijl. Op de rotonde bij Blokzijl rechtdoor, richting Marknesse. Op de volgende rotonde de derde afslag, richting Vollenhove. Op de rotonde bij Vollenhove rechtdoor. Na 1,5 km rechtsaf, Voorsterweg. Na 500 m linksaf en dan rechtdoor naar de parkeerplaats van het Waterloopbos.

Routebeschrijving

a. Verlaat de parkeerplaats over de klinkerweg tussen picknicktafel en zandbak door. Volg de blauwe route het bos in. Je passeert de eerste proefopstelling: de koelwatervijver voor de Maasvlakte-centrale. Ga naar beneden en loop er even rond. Je komt dichtbij het heldere, stromende water. Met een beetje geluk zie je er weidebeekjuffers of andere libellen. Loop verder over het schelpenpad. Aan het einde op een betonnen rolstoelpad rechtsaf. Je passeert een onderzoeksofstelling van de havenmond van IJmuiden. Aan het einde een brug over. Beneden scherp rechtsaf. We verlaten de blauwe route.

b. Even verderop in de bosrand groeit de brede wespenorchis. Aan het einde linksaf. Je loopt een stukje over de Scheveweg. Op 10 meter voor een open veld linksaf het bos in. Na een bocht naar links kom je bij een volgende proefopstelling. In de golfbak is onderzoek gedaan naar de Deltawerken. Er drijven rietmatten met daarop begroeiing met grote kattenstaarten en gele maskerbloem. Aan het einde linksaf. In de berm groeit vijfvingerkruid. Het blad lijkt op een handje met vijf vingers. Na 300 meter rechtsaf en de brug over.

c. Aan het einde linksaf en na 50 meter rechtsaf een brug over. Vanaf dit punt volgen we de witte route tot het einde van de wandeling. Je passeert een proefopstelling om kusterosie in Denemarken te bestuderen. Even verderop kom je langs een schaalmodel van de Willemstunnel in Rotterdam. Naast het bruggetje groeit tongvaren. Waar het rolstoelpad een draai naar links maakt, gaan wij rechtsaf. Het pad slingert door het bos. Let op groot heksenkruid dat op een enkele plek langs het pad groeit, bloeitijd: juni tot september. Je komt uit bij de haven van Libië, nu een grote ondiepe plas met een vlonder. Met een beetje geluk kun je vanaf het bankje ijsvogels zien die hun vangkunsten vertonen. Boven het water wolkt het soms van de libellen. Je komt uit op een verhard fietspad. Hier linksaf.

d. Op een driesprong rechtdoor, Bremweg volgen. Aan het einde van de weg linksaf, Hazepad. Na 700 meter kom je langs de haven van Beirut. Aan het einde van het schelpenpad rechtsaf en meteen weer linksaf. In een bocht naar rechts groeit veel groot heksenkruid. Aan het einde rechtsaf, Maasweg. Na 150 meter linksaf en bruggetje over. Je komt over de inlaatsluis van de Volkerakdam. Als je op de betonblokken in het beekje gaat staan, kun je de tongvarens tegen de muur van de sluis zien. Aan het einde op de weg linksaf en naar de parkeerplaats.